

«Τα ραδίκια **ΧΡΟΜΑΛΟ** Ξορκίζοντας το θάνατο με το γέλιο»

Κείμενο/Φώτο:
Γιάννης Δραμιτινός

«Ο θάνατος είναι εύκολος,
δύσκολη είναι η κωμωδία»

λέει το απόφθεγμα, που άλλοτε αποδίδεται στον Τζορτζ Μπέρναρντ Σο και άλλοτε στους αδελφούς Μάρξ. Τα παραπάνω λόγια βρίσκουν την εφαρμογή τους στη νέα παράσταση του Ελληνικού Θεάτρου Τέχνης όπου ο Σταύρος Οικονομίδης σκηνοθετεί το έργο του Γιώργου Γαλίτη «Τα ραδίκια ανάποδα».

Πρόκειται για ένα κωμικό μονόλογο με δεκατρείς ρόλους, δεκατρείς κωμικούς επικήδειους. Το έργο έχει ήδη μια μακρά ιστορία στην ελληνική θεατρική σκηνή καθώς παίζεται με επιτυχία με τον ίδιο τον Γιώργο Γαλίτη σε όλους τους ρόλους επί επτά χρόνια και σε γενικές γραμμές σατιρίζει σημερινές καταστάσεις και πρόσωπα. Στην παράσταση του Ελληνικού Θεάτρου Τέχνης τους 13 μονολόγους μοιράζονται οι «τεθλιμμένοι» ηθοποιοί

**Κική Μπέττι,
Γιάννης Νταβίσκας,
Πολυζώνης Πατέλης,
Σταύρος Οικονομίδης,
Έβελην Τσαβάλας,
Αλέξανδρος Τσαμαλίκος
και Νίκος Τσιουκάνης.**

Στην αγγλική γλώσσα οι προθέσεις πίσω από τον επικήδειο λόγο (eulogy) αποκαλύπτονται με μεγαλύτερη διαφάνεια. Ο «καλός λόγος» κατά τον αποχαιρετισμό του νεκρού γίνεται η τελευταία υποχρέωση αυτών που τον συνοδεύουν στην τελευταία του κατοικία. Στην εκδοχή του Σταύρου Οικονομίδα το αυθάδες πνεύμα συναντάει την λαϊκή γελαστική κουλτούρα. Οι επτά τεθλιμμένοι ερμηνευτές μιλούν στη γλώσσα του γέλιου και καταθέτουν μέσα από τους επικήδειους που εκφωνούν εύθυμες αλήθειες. Τούτοι εδώ οι επικήδειοι, ένα είδος επικοινωνίας με τον άλλο κόσμο που γίνεται δυνατή με τη γλώσσα του γέλιου, δεν δικαιώνουν τον νεκρό αλλά φέρνουν στην επιφάνεια ιδιωτικά και κοινωνικά ελαττώματα. Γίνονται ένα είδος μεταθανάτιας τιμωρίας, που προηγείται της θεϊκής, για ανθρώπους φαύλους και ποταπούς. Ανάμεσα στο γκροτέσκο σκηνικό που οριοθετούν δύο φέρετρα, η κωμωδία μετατρέπεται από πώμα σε εύθυμη ύλη και αντλεί τους χα-

ρακίρες της από τα ανεξάντλητα αποθέματα του λαϊκού θεάτρου. Είναι όλοι εκεί, ο χειρουργός, το κλεφτρόνι, ο στρατηγός, η πλούσια χήρα, ο ιερέας, η μοιρολογίστρα, ο μάγειρας, ο ηθοποιός, ο κρπτικός και ο βλάχος, ο Χάρος αυτοπροσώπως... Ο θάνατος γίνεται αφορμή για να ειπωθούν πολύ αστεία πράγματα για την ζωή του εκλιπόντος, για τη ζωή που συνεχίζεται, όπως συνεχίζεται, ακόμη και μέσα στην οικονομική κρίση (χαρακτηριστικός ο μονόλογος του μάγειρα με την συνταγή για αστακομακαρονάδα και μοναδική ύλη τα ταπεινά φασόλια). Στην παράσταση που ξεκινάει στις 7 Σεπτεμβρίου, ο αποθανών δεν δεδικαίωται...

Τα γνώριμα πρόσωπα που θα συναντήσετε βρίσκονται πλέον εν τόπω χλοερών και αναψύξεως και θα ακούσετε από τα στόματα των ηθοποιών όλα όσα θα θέλατε να τους πείτε αλλά οι κοινωνικές συμβάσεις και το δέος μπροστά στο θάνατο δεν σας το επέτρεψαν. Θα γελάσετε ελεύθερα εκεί που στην αληθινή ζωή το γέλιο παγώνει, πολλές φορές βεβιασμένα και αφύσικα. Σαρδόνιος γέλωσ. Όπως έχει αναφέρει σε συνέντευξη του ο θεατρικός συγγραφέας και ηθοποιός Γιώργος Γαλίτης, «η παράσταση απευθύνεται σε όλους. Από τον υποψιασμένο θεατρόφιλο θεατή, ο οποίος έχει δει και

διαβάσει θέατρο μέ-
δεν έχει δει θέατρο
στις 7 Σεπτεμβρίου
30 Σεπτεμβρίου, κά-
στις 20:00 και κάθε
Theatre-Mantouridio
Community Centre, I
Κρατήσεις και πληρ-
και Έβελην 0413 98